

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 42

Presidència
de l'Honorable Sr. Josep Marí i Ribas

Sessió celebrada dia 15 de novembre del 2001, a les 16,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Damià Pons i Pons, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 4086/01, de Pressuposts Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2002.

894

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes començam la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, relativa a la tramitació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2002. En primer lloc ens haurien de comunicar a la Mesa si es produeixen substitucions en aquesta comissió. Ho pot indicar pel micròfon i quedarà enregistrat.

LA SRA. BENNÀSSAR I TOUS:

Francisca Bennàssar substitueix Jaume Font.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Josep Juan Cardona substitueix Pere Palau Torres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Damià Pons i Pons, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 4086/01, de Pressuposts Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2002.

Passam idò a la compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Damià Pons i Pons, per tal d'explicar els pressuposts de la seva conselleria. El Sr. Pons ve acompanyat dels alts càrrecs que ara anunciaré de la Conselleria de Cultura. El Sr. Martí March, Director General d'Universitats i el Sr. Santiago Pons, Secretari General Tècnic de la conselleria. Per donar compte dels pressuposts de la Conselleria d'Educació i Cultura té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. President, senyores i senyors diputats. La primera cosa que vull fer és disculpar a un bon nombre dels directors generals, perquè dos d'ells relacionats amb qüestions de la climatologia que en aquests moments hi ha, estan en aquests moments en el Departament de Protecció Civil i els altres dos són fora de Mallorca perquè assisteixen a congressos i coses d'aquestes. Aleshores ens acompanya el Director General d'Universitat i el Secretari General Tècnic, com vostè molt bé ha dit.

Bé respecte la presentació dels pressuposts d'enguany, jo he pensat fer una introducció general i després ressaltar les novetats, modificacions o increments més significatius que es produeixen i m'estalviaré d'entrada tot allò que sigui d'alguna manera coincident, més enllà de les possibles actualitzacions que s'hagin pogut fer de les partides amb els pressuposts dels anys anteriors.

La primera cosa que comentaria, el pressupost global de l'any 2002, la proposta de pressupost global per a l'any 2002 són 68.302 milions de pessetes, que això representa quasi un

40% del pressupost total de la comunitat autònoma i representa un increment d'un 8,29% en relació als pressuposts de l'any 2001, que són més o menys uns 5.200 milions de pessetes més que l'any passat. Evidentment aquest pressupost si el comparam amb el pressupost que va tenir la comunitat autònoma l'any 99, que va ser de 54.000 milions de pessetes, el pressupost inicial, el pressupost inicial de l'any 2002, la proposta és que sigui de 68.000, això vol dir que en cinc anys el pressupost d'educació s'ha incrementant en 14.000 milions de pessetes, a més de posar en evidència moltes coses, que ara no esmentaré, posa en evidència la necessitat que han tengut el Govern de les Illes Balears d'anar afrontant les múltiples necessitats i reptes, produïts per les mancances existents i els nous reptes generats per l'arribada de més població escolar etcètera. A més d'aquests 68.000 milions de pessetes, més ben dit a més d'aquests 14.000 milions de pessetes que s'ha incrementant el pressupost, hem de tenir en compte que durant aquesta legislatura s'ha fet una inversió en obres o reformes d'envergadura important, 19.500 milions de pessetes, d'acord amb el crèdit que es va contreure amb el Banc de Crèdit Local i que s'ha anat aplicant mitjançant convenis amb els ajuntaments i una part del qual ja té una finalització d'obra i en molts casos, la majoria, encara està en procés la realització d'aquestes obres.

Si repartim els 68.000 milions de pessetes per capítols, faig un breu repàs a tots ells. En el capítol 1, com poden imaginar sobretot és important la quantitat assignada al pagament del professorat dels centres públics, un pressupost d'enguany en relació a l'any passat augmenta en més de 2.000 milions de pessetes, que lògicament han de servir per donar resposta a l'increment de professorat, calculant que el curs 2001-2002 són uns 200 professors més que el curs anterior, un professorat que s'ha hagut d'incrementar perquè ha augmentat la població escolar, això ja és conegut per a tots vostès, una mitjana d'uns 1.200-1.500 alumnes nous s'incorporen al sistema educatiu en els darrers anys, ja els dic que el curs 2001-2002 hi ha 81 unitats més que el curs passat. S'ha incrementat el nombre de professorat per donar més resposta a la necessitat d'atendre la diversitat, una diversitat que a causa del tipus d'escolars que ens arriben s'incrementa, recordin que en aquests moments a les escoles de les Illes Balears i concretament en el període d'ensenyament obligatori, hi ha uns 7.000 alumnes immigrants, som la segona comunitat autònoma percentualment que en té més a nivell d'Estat, després de Madrid i lògicament això introdueix una gran complexitat de gestió de les aules i si volem que aquest alumnat sigui objecte del procés d'integració i a la vegada de culturització i escolarització eficient, lògicament això requereix més professionals, també hem de recordar el creixement de l'oferta dels cicles formatius, de grau mitjà i de grau superior, això lògicament requereix més professorat i també hi ha hagut increments més parcials a l'oferta dels estudis musicals i l'oferta de les escoles d'idiomes. Tot això fa que aquest curs 2001-2002 hi hagi aproximadament uns 200 professors més que no hi va haver el passat curs i lògicament també tenen repercussió sobre els pressuposts.

Com deia al capítol 1 la quantitat més significativa del conjunt de la conselleria és la de la Direcció General de Planificació i Centres, a través de la qual es paga la nòmina del

professorat, que són enguany uns 37.000 milions de pessetes. En el capítol 2 l'apartat més important és el de planificació i centres, perquè el capítol 2 de planificació i centres té la quantitat de 900 milions de pessetes dedicats a transport i 1.200 milions de pessetes per a despeses de funcionament de centres, després faré un comentari del transport escolar. Respecte el funcionament de centres, dir-los que encara la conselleria és conscient que la quantitat disponible a repartir, entre tots els centres docents de les Illes Balears públics és insuficient, però any rera any ho anam incrementant, l'any passat es va incrementar en uns 100 milions de pessetes, enguany s'incrementa en uns 130 milions de pessetes i la nostra voluntat és pujar-la anualment i més encara si s'incorporen nous centres docents a la xarxa de centres públics, que és el que està succeint i sobretot succeirà molt l'any 2002, any que pot haver-hi 7 o 8 centres nous que comencin a ser operatius. En el capítol 4 és molt important la quantitat destinada als centres concertats, es paga en el capítol 4 la concertació amb els centres privats que tenen concertació amb l'Administració pública i després també és molt important la quantitat destinada a la transferència nominativa a la Universitat, després també ho comentaré. Finalment en el capítol 6 trobam una altra quantitat important, són uns 2.360 milions de pessetes, es destinen sobretot a inversions en noves infraestructures educatives o en la millora de les infraestructures educatives existents.

Evidentment si miram el pressupost d'Educació i Cultura, com cada any passa, està dividit en tres parts clarament determinades. Una és Educació i a la vegada Educació s'estructura en direccions generals i dins cada direcció general per programes, després hi ha l'apartat de Cultura i després l'apartat de Política Lingüística. Assenyalaré ara quines són les coses més importants d'allò que fa referència a educació en un sentit global. La primera cosa a remarcar és, com saben vostès, el Govern ha creat aquest darrer any i mig, aproximadament, tot una sèrie d'organismes que fonamentalment tenen un doble objectiu, facilitar i propiciar la participació de la comunitat escolar i jo diria de la societat en general dins el procés educatiu, en això respon la creació del Consell Escolar de les Illes Balears i després la creació d'organismes que tenen com a objectiu contribuir a la millora qualitativa de l'activitat docent i aquí hi podríem situar l'Institut d'Avaluació i Qualitat Educativa i hi podríem situar l'Institut de Qualificacions.

Bé una primera cosa a destacar, és que creim que s'ha fet en aquests organismes una dotació pressupostària suficient, si podem veure que el Consell Escolar de les Illes Balears té una dotació pressupostària de 22 milions de pessetes, que creim que bastarà perquè el Consell Escolar pugui funcionar en plenari i en comissions, pensem que té representació de les diferents illes i el volum de gent que mou cada sessió del Consell Escolar de les Illes Balears són més de 40 persones, això vol dir que té unes despeses de funcionament en concepte de dietes i pagaments de bitllets de transports notable, creim que aquests 22 milions de pessetes faran possible que l'any 2002 el Consell Escolar de les Illes Balears sigui absolutament operatiu i comenci a donar els primers resultats en l'elaboració d'opinions sobre aspectes de tipus normatiu que siguin objecte de consulta i a la vegada podrà començar a elaborar, és una de les funcions del Consell Escolar de les Illes Balears, els

informes anuals d'anàlisi sobre la situació educativa a les Illes Balears.

L'Institut d'Avaluació i Qualitat Educativa definitivament ja té un nucli humà per fer-lo funcionar, té el seu director, el Sr. Gaspar Nicolau, inspector prou conegut dins la comunitat educativa de les Illes Balears i uns tècnics docents, que també donaran suport a tota l'activitat i l'any 2002 ja començarem a veure els primers fruits d'aquest institut, en el qual li hem confiat la missió de diagnosticar quina és l'estat de l'ensenyament en el nostre país i que en faci els suggeriments que consideri més adients, per tal que l'Administració educativa i la comunitat escolar en general les vagi aplicant. Finalment hi ha l'Institut de Qualificacions, creat fa uns mesos i també és absolutament imprescindible dins aquest futur de formació permanent, en el qual més enllà de l'oferta més estrictament reglada serà necessari que des de l'Administració es tenguí capacitat de reconeixement i homologació, a tots aquells tipus d'ensenyaments, per dir-ho d'alguna manera, no reglats, però que contribueixen eficaçment a formar els nostres treballadors i mantenir-los en permanent actualització. L'Institut de Qualificacions té un pressupost de 6,5 milions i l'Institut d'Avaluació un pressupost de 9,5 milions. Jo crec que aquests pressuposts són suficients per donar operativitat a aquests tres organismes, els quals els feim molta confiança, per tal que contribueixin a la millora global i de detall del nostre sistema educatiu.

Una altra cosa a comentar, jo crec que és una novetat important d'enguany, encara que en el debat recent sobre la situació política a les Illes Balears que es va produir, el portaveu del Partit Popular va tenir, a mi em sembla, la indelicadesa de menysprear la quantitat, fer-ne una comparació amb la que hi destina l'Ajuntament de Palma, jo crec que és un bon començament de camí, és aquesta creació d'una partida de 200 milions de pessetes per donar suport a l'ensenyament de 0-3 anys, que és promogut des de les administracions insulars o municipals. És evident, nosaltres estam a punt de treure el mapa escolar de 0-3 anys, bé tenim una proposta, ja tenim el diagnòstic fet, és evident que a les Illes Balears hi ha una oferta molt insuficient de places d'escolaritat de 0-3 anys i per tant, és important propiciar la creació de noves places i col·laborar en el manteniment de les places existents amb els ajuntaments, que sense cap dubte veuran millorada l'aportació de l'Administració. Això es farà durant l'any 2002, mitjançant una convocatòria pública, que repetesc tindrà aquesta doble naturalesa, d'una banda fomentar la creació de noves places i a la vegada ajudar, col·laborar amb els ajuntaments, consells insulars, en el cas del Consell d'Eivissa té en el seu càrrec oferta de 0-3 anys i aquestes ajudes amb la voluntat que els ajuntaments es puguin animar més per generar més oferta per a aquest tram d'edat. Això és un aspecte que jo volia esmentar perquè crec que és important.

També vull esmentar un altre aspecte, és l'aspecte que fa referència a allò que són la introducció de les noves tecnologies al nostre sistema educatiu, ja saben vostès que hi ha dos programes en fase de desenvolupament, malauradament no tenim tots els recursos que desitjaríem tenir perquè el desenvolupament del programa sigui més ràpid, però així i tot

anam fent camí, com saben és el programa Xarxipèlag, que consisteix en dotar a tots els centres docents de les Illes Balears d'un equipament informàtic amb tot una sèrie d'elements auxiliars més molt complet, és el programa Xarxipèlag, en el qual als pressuposts de l'any que ve hi destinam 300 milions de pessetes i a la vegada recordin que la conselleria ha començat a impulsar l'elaboració de la web educativa, amb la pretensió que a la llarga qualsevol estudiant i qualsevol pare pugui trobar en aquesta web educativa coses molt diverses, d'un ventall molt ample, que vagin des de possibles exercicis per reforçar l'ensenyament de les matemàtiques, cosa a la qual hi estam treballant ja, qualsevol pare podrà despenjar de la web exercicis que li seran degudament corregits a través de la xarxa unes hores després o l'endemà mateix, en aquest moment ja s'està fent amb un curs de llengua catalana que hi ha aportat la Direcció General de Política Lingüística i a la vegada possibles tutoritzacions d'alumnes per xarxa, etcètera.

Bé a més del Xarxipèlag i la web educativa, jo voldria remarcar que en els pressuposts es produeix una major dotació important a tota una sèrie de serveis complementaris, que en aquests moments consideram absolutament imprescindibles per tal d'anar millorant progressivament la qualitat de l'oferta educativa, em refereixo al tema del transport escolar, menjadors escolars i el pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar. Comencem pel transport escolar, és evident que el transport escolar experimenta un procés d'ampliació, que sobretot ve donat per l'aplicació del decret que va promulgar el Ministeri de Transports fa aproximadament un any i que aquest curs 2001-2002 ja és d'obligat compliment, això ha representat que el pressupost destinat a transport escolar hagi pujar un 35% l'any 2002, en relació a l'any 2001. L'aplicació del decret del Ministeri de Transports, com saben vostès, el primer requisit que ha introduït per aquest curs que ara ja estam fent, és que el transport escolar cada autocar, a diferència del que succeïa abans, no pot dur tres alumnes per dues places, sinó que ha de dur alumne per plaça, això lògicament ha tengut una repercussió en l'increment del nombre de rutes escolars, em sembla que enguany hi ha exactament 23 rutes majors més i 15 rutes menors més, 38 rutes més que l'any passat. Malauradament aquest decret no ha vengut acompanyat de cap tipus de finançament, la qual cosa les Illes Balears han d'assumir aquest 35% d'increment i en transport escolar per a l'any 2003 hi ha previsió d'una ampliació del pressupost que serà necessari, amb la mesura que s'haurà d'aplicar el segon manament que existeix en el decret, que encara serà molt més complicat i més costos i és el tema de la tutorització del transport escolar, és a dir, una mica de guàrdia de secció del transport.

Després un altre "servei extraescolar", que s'ha potenciat en els pressuposts de l'any 2002, és el que fa referència als menjadors escolars, ja saben vostès que hi ha una política d'increment del nombre de menjadors escolars, això ha obligat l'any 2002 a incrementar la partida, en un 18%, es passa de 175 milions de pessetes a 207, però això és ajudes a menjadors, és a dir, ajudes a alumnes que són usuaris de menjadors d'acord amb uns determinats requisits, però a la vegada hi ha un programa paral·lel de creació de menjadors escolars, o sigui

d'adquisició de maquinària i creació d'infraestructures de menjadors escolars, que representa uns 80 milions de pessetes en els pressuposts de l'any 2002. Per al curs que ve hi ha uns menjadors escolars més i aquest curs 2001-2002, quasi un 75% de centres públics disposaran de menjadors escolars i és un objectiu de la conselleria que tots els centres en els quals la comunitat escolar sol·liciti l'existència d'un menjador escolar, es pugui crear i mantenir aquest menjador escolar, perquè creim que això resol les necessitats familiars, facilita a nivell familiar la incorporació de la dona en el món del treball i creim que en aquests moments és un servei que socialment ja s'ha convertit en imprescindible.

L'altre servei complementari que també es va crear el curs passat i s'incrementen la partida i els nombre de centres que en seran beneficiaris el curs 2001-2002, és aquest pla d'obertura de centres prèvia a l'horari escolar, la idea és que els centres públics siguin capaços de recepcionar els alumnes, no a les 9 que és quan obren les portes els col·legis per impartir docència, sinó cap a les 7,30 o 7,45 també per resoldre les possibles necessitats familiars. Valoram com a molt importants aquests tres apartats d'oferta de serveis extraescolars, en la mesura que creim que contribueixen a donar respostes a necessitats socials i a la vegada donen una capacitat als centres públics d'estar en les mateixes condicions tots per ser atractius i oferir-se als ciutadans com a centres a elegir.

Després una altra partida que és important destacar és la partida destinada a la Fundació Conservatori Superior de les Illes Balears. Fa mesos vaig tenir ocasió en aquesta mateixa comissió d'informar sobre el Pla d'ensenyament musical de les Illes Balears i dins aquest pla d'ordenació de l'ensenyament musical a les Illes Balears hi havia tot una sèrie de novetats, per exemple els conservatoris de Menorca i Eivissa passaven a ser conservatoris autònoms del conservatori ubicat a Palma, com a conservatoris elementals i professionals de Menorca i Eivissa són autònoms a nivell organitzatiu, exactament amb els mateixos termes que ho és el de Palma. Segon es decideix crear el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears com a conservatori diferenciat del Conservatori Professional de Palma. Tercer es va pensar i així s'ha executat, que per gestionar acadèmicament el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears i per gestionar l'edifici del Conservatori de Palma, que inclou a més del Superior, el Professional i l'Elemental, podia ser recomanable la creació d'una fundació com a instrument de gestió, perquè permetria mirar de treure una mica de rendiment a l'auditori, ubicat dins l'edifici del Conservatori, fer-ne una certa "explotació" que permetés rentabilitzar-lo i revertir aquests ingressos en despeses d'actuacions i activitats musicals dels propis conservatoris i segon perquè el règim de fundació donava un marge de maniobrabilitat a la contractació del professorat superior molt més alta, no havíem de recórrer a la figura estricta del professor-funcionari amb dedicació completa, sinó que podíem tenir un ventall d'oportunitats molt més ample, aquest professorat s'ha contractat mitjançant concurs públic i totes les opinions dels entesos en música, la veritat és que han quedat sorpresos molt positivament del claustre de professorat superior que s'ha pogut formar, una part d'ell, professorat associat a temps parcial, que són músics, professors de música rellevants del conjunt de l'Estat que

d'una manera puntual i repetesc parcial, impartiran docència al Conservatori Superior.

Això consideram que era molt important, perquè el primer any d'existència del Conservatori Superior com a conservatori, diríem diferenciat, era important generar respecte l'opinió pública i el món musical de les nostres Illes la idea que el professorat era un professorat de qualitat i per tant, donava legitimitat al Conservatori Superior com a conservatori de qualitat. Això jo crec que s'ha aconseguit i evidentment aquests 260 milions de pessetes seran administrats per la Fundació i serviran, repetesc, per donar cobertura als sous del professorat del Superior i també despeses de manteniment, funcionament de l'edifici dels dos conservatoris, això vol dir que l'electricitat, l'aigua, la calefacció, totes aquestes coses seran pagades a compte del capítol pressupostari de la Fundació. D'altra banda els conservatoris no tenien gestió autònoma i a partir de l'any que ve passen a tenir gestió autònoma, quan dic gestió autònoma vol dir que des de la conselleria se'ls enviarà els pressuposts que el correspon, d'acord amb els paràmetres de distribució que tenim i ells l'administraran, què passa amb això? Qualsevol institut de secundària, encara no passava en els conservatoris, que estaven absolutament, diria jo, penjats al pressupost de la mateixa conselleria i concretament de la Direcció General de Planificació i Centres.

Després dins el capítol d'educació, una cosa que crec que també s'ha de ressaltar, és el potenciament amb la mesura que puguem de tot allò que fa referència a programes europeus i aquí jo n'esmentaria dos, entre múltiples que n'hi ha, és el Programa Leonardo de formació professional que crec som una de les comunitats autònomes de l'Estat, que hem aconseguit més beques per participar els nostres alumnes, en processos de formació realitzats a països de la Unió Europea en general, després el Director General de Formació Professional hi pot aprofundir més i també beques lligades a estudiants universitaris, per tal que puguin anar a universitats europees, encara que siguin quantitats que en molts de casos només puguin solucionar el que són determinats nombre de desplaçaments, com a mínim són missatges des de la conselleria, en els quals es diu que la importància dels programes europeus és evident i per tant, es tracta de fomentar-los i practicar-los els estudiants universitaris o de formació professional. Aquests serien els dos més destacats programes d'àmbit universitari i programes europeus d'àmbit de la formació professional i concretament el Programa Leonardo.

Parlant d'educació també crec que és molt important destacar el tema del pressupost, en relació al pressupost de la Universitat, crec que és inqüestionable que l'esforç que fa el Govern per tal de posar a la Universitat de les Illes Balears en unes condicions de gairebé d'universitat, ja té tota la seva xarxa d'equipaments al complet, és evident i això lògicament té repercussions pressupostàries. Si es fixen la transferència nominativa que enguany es farà a la Universitat, s'incrementarà en devers 700 milions de pessetes i a la vegada aquests 700 milions de pessetes pensin que han de donar cobertura als nous estudis, recordin que aquest curs 2001-2002 s'ha començat a impartir filologia anglesa i fisioteràpia, dos nous

estudis que han tengut un èxit de matrícula molt notable, no parlem ja de fisioteràpia, que hi ha hagut més de 350 sol·licituds i hi havia 90 places en oferta, la qual cosa demostra la conveniència d'aquest estudi. Després, pensin que hi ha un procés de millora retributiva del personal docent i del pas en base a criteris de qualitat o d'homologació a la resta de personal de la comunitat autònoma.

Hi ha el tema de l'equipament de l'edifici del multiaulari, del multidepartamental que, com saben vostès, ja ha estat inaugurat aquest curs 2001-2002. Hi ha la fase final d'aplicació del Decret de plantilles, que això és una quantitat significativa, representa 120 milions de pessetes. Després hi ha els primers pagaments de la Facultat de Dret i Econòmiques que s'està construint, etc. Això vol dir que el creixement del pressupost de la Universitat ha estat realment molt considerable, amb una aposta claríssima del Govern per tal que la Universitat, dins aquest futur immediat de mancança o de disminució o de nombre d'alumnes universitaris, i dins aquesta espècie de tragèdia del nostre sistema educatiu, que és la seva incapacitat de convèncer a més adolescents que continuïn cursant estudis postobligatoris, -ja saben vostès que dins el rànquing estatal tornam a ser els penúltims en una cosa que realment és bastant trista, som la penúltima comunitat autònoma en què els seus ciutadans joves, quan cursen els estudis obligatoris deixen de continuar estudis, ja siguin de cicles formatius de grau superior o ja siguin estudis universitaris-, estam en un 70% només dels nostres joves que continuen estudiant, cosa que no succeeix en altres comunitats autònomes, que tenen rànquings molt superiors, algunes d'elles fins i tot més d'un cent per cent.

Evidentment, una de les raons que poden estimular que aquests joves continuïn fent uns estudis reglats és fer més atractiva l'oferta, i aposta, dins l'àmbit de l'oferta de cicles formatius, cada any cream cicles formatius nous i a la vegada intentam crear cicles formatius que puguin resultar atractius als nostres joves. I a la Universitat exactament igual, les titulacions també serveixen per animar a joves que no haurien estudiat que estudiïn; sabent sempre, això sí, que en darrera instància que els joves decideixin estudiar o no té molt a veure amb el nostre model econòmic i amb el nostre mercat de treball, no és només una qüestió voluntarista de l'administració, sigui del color que sigui, sinó de la nostra realitat laboral, del nostre mercat de treball. En qualsevol cas, des de la Universitat es fa un esforç important d'increment de pressupost, per tal que la dotació, cada aportació de la conselleria del Govern per estudiant s'incrementi, s'ha incrementat d'una manera considerable aquests darrers anys.

D'educació ja hauria fet aquesta introducció general, he parlat bàsicament de les majors novetats que pugui haver-hi en els pressuposts, a una segona fase es poden aprofundir més coses i sobretot a partir de les explicacions de cada director general present aquí o del Secretari General Tècnic. Ara passaria a parlar un moment del que és el pressupost de cultura i del que és el pressupost de política lingüística, que són els dos pressuposts que completen el que és el paquet de gestió de la Conselleria d'Educació i Cultura.

En matèria cultural, com vostès saben, la conselleria té, fonamentalment, dues missions: una, gestionar els centres culturals, museus, arxius i biblioteques; i una altra, que és du a terme uns programes de promoció cultural específics, que són projecció exterior de la cultura de les Illes Balears, cap allà on sigui, fora de les Illes Balears fins arribar al lloc que interessi a la cultura de les Illes Balears; i segon, el programa de foment dels intercanvis culturals entre illes.

La veritat és que, en l'àmbit de la gestió dels centres culturals, els pressuposts es mantenen com a l'any passat, amb una pèrdua, fins i tot, d'apartats d'inversions, perquè són inversions que ja estan fetes. Per exemple, la segona fase de la instal·lació de les sales de prehistòria al Museu de Mallorca, lògicament, una vegada acabades les obres que hauran permès invertir, amb dos anys, uns 60, 70 milions de pessetes, lògicament això és un capítol que queda tancat i desapareix el pressupost en aquest cas d'inversions al Museu de Mallorca. Es mantenen algunes petites inversions a altres museus i altres estan penjades a inversions estatals, pendents de concreció, com és en el cas d'Eivissa que, mentre no es concreti a nivell estatal, aquí no sabem què hem de fer exactament amb la inversió. Per tant, jo diria que als centres culturals es produeix una estabilització de pressupost, incrementant les partides amb actualitzacions de l'IPC i una mica el capítol 2, que van bastant magres de capítol 2 i anar augmentant-los una mica.

I després, on es produeix un increment en el capítol de cultura és en el que fa referència als programes de projecció exterior de la cultura i del foment dels intercanvis culturals entre illes. Per quina raó això? La veritat és que aquests dos programes estan donant un resultat magnífic, demostren que amb un mínim suport de l'administració hi ha moltes possibilitats que la cultura de les Illes Balears es projecti fora del nostre àmbit geogràfic; basta dir-los que els nostres càlculs són que aquests quatre anys, si continua la previsió que en aquests moments tenim, s'hauran traduït a diferents idiomes, que van des del castellà, el gallec, l'anglès, el francès, l'alemany, el romanès, i probablement me'n deix algun, uns 30 llibres, unes 30 obres d'autors de les Illes Balears. Això probablement és una quantitat que iguala, si exceptuem l'obra literària del Sr. Llorenç Villalonga, que té una novel·la, *Bearn*, que ja estava traduïda a 12 idiomes abans que es posàs en marxa aquest programa, probablement, si llevam en Llorenç Villalonga, seran més obres traduïdes d'autors de les Illes Balears en quatre anys que no en tota la història. I a més a més, una cosa que estam comprovant és que de cada vegada, quan n'has traduïda una més fàcil és traduir la següent; i per tant és un programa que necessitava més recursos.

Segona cosa, també necessitava més recursos la projecció exterior. Hi ha una sèrie de projectes per a l'any 2002, que són grans exposicions d'artistes de les Illes Balears, a diferents ciutats europees, moltes vegades lligades a un programa d'activitats culturals més ampli que l'estrictament d'arts plàstiques, i també lligat a un projecte de presentació d'unes Illes Balears més enllà dels seus tòpics elementals, presentant-les com un territori amb un gran nivell de creativitat cultural, que és el que realment som. I els nostres pintors, la darrera exposició que s'ha inaugurat va ser la setmana passada, que hi

va assistir el Director General de Cultura a Salamanca, l'exposició Trajectòries, que ja s'ha vist a quatre o cinc capitals de diferents punts de l'Estat i fins i tot a Andorra. Per tant, creim que és un programa que ofereix unes grans possibilitats.

Vostès també han vist, ja per la premsa m'imagin, o a qualque informació, no sé si generada per la mateixa conselleria, quin èxit està tenint el programa de projecció exterior del teatre de les Illes Balears. En aquest moment a fires d'Andalusia, del país valencià, de Catalunya, totes les fires teatrals importants, hi ha grups de Balears que hi mostren les seves obres i els han sortit múltiples contractes, a aquests grups, per anar fent representacions a altres indrets.

Davant l'evidència que aquests dos programes funcionen molt bé es tractava d'incrementar les partides de la Direcció General de Cultura i així s'ha fet amb la perspectiva de l'any 2002.

Respecte de la Direcció General de Política Lingüística i del pressupost de política lingüística, vostès ja hauran sentit, ho va dir el President l'altre dia, que es produeix també un increment important, significatiu. El pressupost de l'any que ve serà, si no record malament, 768 milions de pessetes; un pressupost que encara és insuficient perquè és evident que la situació de la llengua pròpia d'aquestes illes, amb tots els canvis demogràfics i tecnològics que s'han produïts aquests darrers anys, lògicament necessita que tota la societat, totes les institucions públiques, facin un gran esforç per fer fàcil als nous nadius la integració, l'adquisició del coneixement i de la capacitat d'ús de la llengua pròpia, per tal de crear una societat que s'articuli, en termes comunicacionals, entorn de la llengua del país, etc. Aleshores, com vostès saben, i jo sol·licitaré una compareixença en aquesta comissió per tal de donar-ne una informació, el Govern de les Illes Balears compartint-ho amb els consells insulars i intentant també compartir-ho al màxim amb els ajuntaments, ha elaborat el Pla d'actuacions urgents en normalització, l'anomenat PLAU que, lògicament, només pot ser qualque cosa més que una declaració de bones intencions si té una dotació pressupostària mínimament suficient.

Creim que aquests 768 milions de pessetes permetran fer moltes més coses i evidentment també confiam que les altres administracions públiques incrementaran aquesta partida, la seva partida de normalització lingüística, per tal de sumar recursos i esforços entre tots, i fer possible una cosa que en aquests moments és molt difícil. Jo ahir, entre parèntesi, vaig assistir a la inauguració del segon Congrés europeu de planificació lingüística que es va inaugurar a Andorra, el Director General de Política Lingüística en aquest moment no és aquí perquè avui presentava una comunicació, una ponència, a les quatre precisament, explicant la situació de Balears, i el conferenciant que va inaugurar el congrés era un senyor anglès, professor de la Universitat de Hong Kong, que és el creador del concepte planificació lingüística; i a un moment determinat de la seva intervenció, que va parlar de moltes coses a nivell mundial en qüestió de llengües, va esmentar les preocupacions que en aquest moment té el Govern suec pel futur de la llengua sueca en el context internacional del segle XXI. Si Suècia, que és allò que és, i que té una llengua en la

situació social que la té, està preocupada pel futur de la seva llengua, jo crec que és ben legítim que nosaltres també ens en preocupem perquè, lògicament, el segle XXI, amb totes les coses que ja són presents, però que encara s'intensificaran, moviments migratoris, globalització, la circulació en xarxa que s'internacionalitzarà tot, etc., si no anam vius i no ens espavilam, la nostra llengua pot anar minvant progressivament, cosa que, evidentment, és voluntat d'aquest govern evitar, i jo confïi que de la immensa majoria de societats de les Illes Balears.

Per tot això, el capítol de política lingüística s'ha incrementat i se suposa que s'incrementarà en la mesura que hi hagi actuacions que es considerin necessàries du a terme al llarg del 2002, perquè creim que ha de ser una prioritat política, juntament amb altres prioritats polítiques, evidentment.

He parlat aproximadament uns tres quarts d'hora, si els sembla m'aturaria aquí i després, si hem d'ampliar i detallar més coses ja ho faríem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Tocaria ara el Reglament diu suspendre la sessió per uns moments, si els grups ho desitgen. I jo els demanaria si podem continuar, en tot cas, amb aquesta compareixença, sense interrompre. Molt bé.

Idò ara tocaria un torn de preguntes i consultes i observacions per part dels diferents grups. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el diputat Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Des d'Unió Mallorquina agrair la compareixença del conseller, l'exhaustivitat de les seves explicacions, i l'interessant que ens ha fet aquesta compareixença. Nosaltres voldríem només demanar-li, ha parlat d'un programa de noves tecnologies en el món educatiu, dos programes: un Xarxipèlag, amb una dotació que no arribava als 2 milions d'euros, per a dotació d'equipament informàtic i d'altre equipament a les escoles. A veure si ens podria explicar un poc en què consisteix aquest programa.

I després ha xerrat d'una web educativa, sense quantificar quina aportació es dedicarà a això. A veure si ens podria explicar quina aportació li donarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. En nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Únicament el nostre Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista vol intervenir per agrair la compareixença del Conseller d'Educació i Cultura i dels

tres alts càrrecs que l'han acompanyat en un dia com avui que, segurament, deu resultar bastant complicat i complex poder abandonar o deixar les feines de la conselleria, per molts de motius, entre d'altres, els climatològics.

I manifestar també el nostre suport, el suport del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, a aquests pressuposts que ens han estat presentats en aquesta comissió i que esperam que contribueixin a fer que a l'any 2002 la Conselleria d'Educació i Cultura pugui dur a terme tots els seus objectius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele. No sé si el conseller prefereix contestar als grups que han intervingut o si donaríem la paraula al Sr. Jaén, i també llavors contestaria globalment. Per tant, té la paraula, en nom del Grup Popular, el diputat Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Vamos a repartir el tiempo, juntamente con mi colega, con mi compañera Bennàssar, si no tiene inconveniente, para hacer una referencia específica a lo que es la sección 13, en la parte de educación, y a la otra cuestión que el conseller se ha referido, a los dos programas fundamentales que constituyen lo que es la parte de cultura de ese departamento.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, la presidència no té cap problema en què comparteixin el temps, el que passa és que hi ha un temps taxat, que és de deu minuts; jo seré generós, però mirin de circumscriure's a aquest temps, per favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Vamos a intentar hacer la intervención en este tiempo, que es muy difícil, porque el conseller, como siempre hace y le agradecemos, ha hecho una explicación amplia, yo creo que incluso con detalle en algunos aspectos, y nos gustaría comentar, si no todo, sí partes de esas cuestiones que ha planteado.

Sr. Conseller, nosotros, en principio, estamos satisfechos de que el presupuesto de educación alcance las cifras o haya alcanzado las cifras que tiene, es una sección que habitualmente creciendo de presupuesto en presupuesto. De los 53.000 millones del año 99 usted ha pasado a casi 68.500 millones de pesetas y eso significa que en dos años prácticamente o en tres ejercicios, para ser más exacto, pues hay una tasa de 128, es decir que los presupuestos se han incrementado un 28% desde el año 99. Eso es bueno.

Cuando vemos esos incrementos donde van ya no nos parecen tan buenos. Evidentemente, siempre hemos dicho que es una sección que tiene un gasto corriente muy elevado, no

puede ser de otra manera; porque los capítulos 1, fundamentalmente el capítulo 1 y el capítulo 4, pues son capítulos a los que se destinan créditos importantes. Dicho esto, yo creo que hay algunas cuestiones que nosotros no compartimos. En primer lugar, por ejemplo, estamos viendo el incremento existente en lo que son inversiones inmateriales. No vea en esta crítica una negativa absoluta a las inversiones inmateriales, porque no es así; nosotros en nuestros presupuestos los consignábamos, en cuantía bastante inferior, éramos bastante criticados por la oposición en su momento, y en todos los presupuestos y ustedes año tras año van incrementando la partida 6400.

Tampoco nos parece correcta la inversión territorializada que se presenta, pero como son muchas cifras y muchos detalles no voy a entrar en estas cuestiones.

Sí quiero referirme también, y antes de continuar con lo que será el presupuesto de gastos, hacer alguna referencia al presupuesto de ingresos, cosa que habitualmente no se habla. No sé por qué, porque los presupuestos de una conselleria tienen dos partes: los ingresos y los gastos. Y estamos viendo como los ingresos, si tomamos por índice 100 los ingresos del año 2001, para el próximo año esa tasa porcentual pasa al 151,69. ¿Qué significa eso? Que los ingresos incrementan 51,69 puntos los ingresos. Eso es un incremento considerable, pero se centran en dos capítulos; de hecho el capítulo 4 es el que aumenta 82 puntos, 182,51 de índice; el capítulo 3 aumenta 36 puntos, el capítulo 3 son las tasas y los precios públicos, fundamentalmente, porque es lo que más incrementa. Y claro, desglosando este capítulo 3, las tasas académicas en el ejercicio 2001 suponían 32 millones de ingresos; y para el año próximo 41 millones de pesetas. Eso significa un incremento del 30%, si no hacemos los números, vamos, no son números a dos decimales porque en mi hoja de cálculo lo suprimo porque no merece la pena para complicarse. Y yo quiero que me explique, ¿cómo me explica eso, cómo me explica este incremento si, en principio, no hay nuevas tasas? Si en principio no hay nuevas tasas, parece que ese incremento es exagerado. Pero si el incremento de las tasas es aproximadamente el 30%, que es elevado, en los precios públicos lo es mucho más: se pasa de 24 millones en el año 2001 a 104 millones en el año 2002; es decir, casi el 45% de aumento.

Aquí pueden pasar dos cosas, yo no soy un experto en presupuesto, pero pueden pasar dos cosas, o tal vez tres, pero fundamentalmente dos: que se han incrementado los ingresos artificialmente, eso se hace a veces. Pueden pasar dos cosas, esa es una, para el cuadro presupuestario, eso sería el chocolate del loro, en un presupuesto de 68.000 millones de pesetas, por tanto es una opción que yo descarto. Segunda opción, que la presión fiscal en su conselleria se ha disparado, es decir que suben muchísimo las tasas y los precios públicos, opción que yo creo que es la más razonable. Entonces quisiera, como las tasas, hay un estudio, porque la tasa es lo que se cobra por la prestación de un servicio cuyo coste está evaluado, pues que me digan cómo es posible que un servicio suba, pues en el caso de los precios públicos, que suba, pues eso, 20 veces la inflación, casi 20 veces la inflación.

Hay otros detalles que también quiero comentar. Usted se ha referido al tema de las escuelas infantiles. Es bueno que su presupuesto por primera vez incluya una cantidad de 200 millones de pesetas para el fin que usted ha dicho, es bueno, pero es muy insuficiente, muy insuficiente. Yo le recuerdo a usted que en el año 99, en el debate sobre la orientación de la política del gobierno, ya tiene usted el compromiso de elaborar un estudio sobre el tema de las escuelas infantiles, cosa que incumplió. En el año 2000 se adquirió otro compromiso en el Pleno, que votamos todos, y que era el compromiso de que usted procediese a la regulación de la etapa de 0 a 3 años. Siempre hemos manifestado que es una etapa complicada porque no solamente hay que ver el ámbito educativo, sino también el ámbito asistencial. Y en esto creo que en Calaluña se ha dado, a nuestro juicio, un acierto manteniendo esa doble red en la etapa de 0 a 3 años. Usted hacía referencia y creo también una referencia acertada, a lo que constituye uno de los mayores problemas para que las mujeres se incorporen al mundo del trabajo; hacía referencia, por ejemplo, a la apertura de los centros, y hacía referencia también a las escuelas infantiles. Yo creo que aquí tenemos que hacer un esfuerzo especial, por una razón muy sencilla, porque la mujer en las Islas Baleares pues tiene una tasa de ocupación que es mucho más elevada que la que hay en otras comunidades, y hemos de hacer un esfuerzo especial. Por tanto, aún considerando que es un paso adelante, es un paso corto.

Seguimos con esa disparidad de la sección 23, que usted sabe que siempre he mantenido el criterio de que sería bueno, incluso ustedes lo han apoyado en alguna reunión que yo he mantenido con algún miembro del Gobierno, de que las antiguas guarderías del INAS, que ustedes siempre pedían que pasasen a educación, pues ahora que lo pueden hacer háganlo. Recuerdo, por cierto, que no se ha constituido ninguna guardería más de las últimas hizo UCD, entre los años 80 y 82, fueron las últimas, y por tanto no se ha hecho ninguna guardería infantil con esta labora asistencial y educativa.

Hay también una cuestión, y ya con esto voy a acabar porque veo que el Presidente me concede un tiempo demasiado generoso, y es el tema de los conciertos singulares. Hay que hacer un esfuerzo, Sr. Conseller, en que la libertad de elección de centros se extienda a niveles educativos que no son obligatorios. Y en esto hay que tomar experiencia de Navarra y también de Cataluña, me refiero al bachillerato concertado, que por supuesto no hay ninguna referencia al particular.

Hay otras cuestiones que también debiera entrar, como el tema de las becas préstamo, que también habría que hacer un esfuerzo; y los programas europeos. Los programas europeos, sobre todo en una isla, son fundamentales; nuestros estudiantes tienen que salir fuera de nuestra comunidad. Tienen algún problema, usted creo que ha puesto, ahí, en fin, ha soltado un poco, aunque por una elipsis, seguramente, o una perifrasis que ha hecho ahí, se ha referido a la cuantía de (...) es muy poco, pero eso se podría incrementar. Tiene otras dificultades, que es que los perceptores todavía el número de personas son pocas y una dificultades añadidas, que es que en algunas carreras las convalidaciones son muy, muy, muy pocas, solamente en asignaturas y en algunos casos de libre

configuración. Y claro, eso hace que los estudiantes, en esa movilidad, pues no vayan porque esas convalidaciones, pasen un año fuera y para que le convaliden dos asignaturas y (...) pues no va.

Y acabo ya con un apunte, que también es normal cada año. Nosotros consideramos que su conselleria tiene una dimensión elefantiásica, es decir, demasiados altos cargos en su conselleria. En Navarra sólo hay un director general en educación, por poner un ejemplo, con más presupuesto que nosotros.

Y por último, usted ha hecho referencia a una fundación que me parece también acertada, acertada para la gestión de todo lo que significa los conservatorios. Pero también le recuerdo que esa figura de la fundación, que es tan buena para los conservatorios, parece que es muy mala para la sanidad, y que ustedes siempre critican las fundaciones cuando este instrumento se utiliza para la gestión de los centros. Y claro, no acabo de entenderlo; seguramente mi cortedad en esas cuestiones jurídicas no me da para ver porque una fundación es buena en lo referido a los conservatorios y es mala para un hospital. Pero en fin, esto supongo que en el futuro pues todos veremos que las cosas no son como son y ni a veces como nos las presentan.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén. Té la paraula la diputada Sra. Bennàssar.

LA SRA. BENNÀSSAR I TOUS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per la seva presència aquí, per tal d'explicar el pressupost. Jo també voldria disculpar l'absència dels companys de Menorca i d'Eivissa, que també per qüestions de climatologia no han pogut venir, i miraré breument, sí, no sé si se'n varen anar o no se n'han anat i han vingut. Miraré de fer un petit resum de les preocupacions que constaten, fent una ullada al pressupost de cultura.

Una seria referent a l'Arxiu del Regne de Mallorca. Si ens podria explicar una miqueta la inversió en reposició, en infraestructura i béns destinats a l'ús general, que no sabem, no entenem molt bé a què es refereix.

Una altra seria referent a la Biblioteca Pública de Palma i també a la Biblioteca de Maó, en el capítol 6, inversió nova associada al funcionament operatiu dels serveis. També si ens podria explicar un poquet què pensa fer. I també si la seva conselleria pensa incloure alguna inversió per a una biblioteca a Formentera. I si pensen començar la Biblioteca d'Eivissa.

Un altre tema que ens interessaria que ens explicàs, és per què és tan baix el pressupost de restauració de sa Llonja?

I també una qüestió que ens pareix interessant és saber si pensen fer alguna cosa per ajudar al patrimoni eclesial, que sabem que hi ha una gran preocupació per la seva conservació.

També si ens podria, referent al Museu de Mallorca i les despeses en inversions de caràcter immaterial, que és una xifra que és elevada però que no diu en què s'invertirà, si serà en ordinadors o en obres o en què s'invertirà. I també si pensen fer alguna inversió al Museu de Formentera que, segons la Llei de patrimoni, doncs ja hauria d'estar començat i no està començat.

Són moltes petites preguntes, però bé, arribaré fins on pugui. També si el Museu de Menorca, constata que té una partida elevada per a estudis i treballs tècnics, que és bastant superior al Museu de Mallorca; per què és tan elevada aquesta partida? I quines actuacions o inversions pensa fer el Govern, si és que en pensa fer alguna, al Museu dels Pintors Puget a Eivissa?

També, mirant una altra partida, és la que fa referència a la Direcció General de Cultura que ja ha explicat un poc més, però per què la partida d'estudis i treballs tècnics és tan elevada, no sabem quants n'han de fer ni de quin tipus?

Una altra pregunta faria referència a la planificació lingüística i normalització de la llengua pròpia de les Illes, si ens podria explicar quines accions pensen emprendre des del Consorci per al foment de la llengua catalana i per què són els 350.697,14 euros de la partida 47.000 transferències a empreses privades; i també els 456.166,19 euros de la partida 48.000 del mateix programa; i també si ens podria detallar una miqueta les despeses en inversions immaterials, que són molts de diners i a veure què pensen fer amb això. I també la partida que fa referència a les arts escèniques, la Direcció General de Cultura, transferències a famílies i institucions sense finalitat lucrativa.

Després tenia dues preguntes més, referents a l'Institut d'Estudis Balearics, a veure si es pot portar aquest nom o la seva actuació és més reduïda, o sigui quins treballs sobre les illes menors pensen fer dins l'àmbit d'aquest institut. I la raó per què no es doten adequadament les biblioteques de les extensions universitàries d'Eivissa i Menorca.

Em sap greu si m'he allargat una miqueta, però he intentat reflectir l'esperit i el sentiment de les illes menors, també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Francisca Bennàssar en nom del Grup Parlamentari Popular.

Abans de continuar i perquè quedi constància al llibre de sessions, direm que ens acompanya ja fa una bona estona, però no era present quan hem començat, el Sr. Bartomeu Llinàs i Ferrà, director general de Formació Professional i Inspecció Educativa. Ho dic perquè en quedi constància, i el conseller, igual que la resta d'alts càrrecs, pot demanar també que intervinguin, si ho considera oportú.

Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Jo, si els sembla, començaria pel final, la sèrie de preguntes que la Sra. Bennàssar ens ha formulat. És evident que aquí és on jo trob a mancar el director general de Cultura, que malauradament no ha pogut ser aquí, perquè probablement podria afinar-li més de ple, a mi no em serà fàcil. Així i tot, em permetré comentar una sèrie de coses, crec que queda una segona oportunitat, que és el moment de la presentació d'esmenes i preguntes en qualsevol moment de la Comissió d'Educació, Cultura i Esports d'aquest parlament, per acabar de detallar les coses. Malauradament no podré ser tan detallista en les respostes com vostè ho ha estat en les preguntes, i deman disculpes.

El tema de les biblioteques universitàries, és ver que és una qüestió més o menys pendent, jo confii que enguany, que hi ha una partida en el pressupost d'universitat per a extensions universitàries, podem fer-hi alguna cosa, és una qüestió pendent que m'apunt, i mirarem que l'any 2002 sigui de veritat un any en el qual aquestes biblioteques puguin completar-se una mica més. Així i tot hem de pensar que les biblioteques de les extensions universitàries són biblioteques de la Universitat de les Illes Balears, per tant jo interpreto que també és una qüestió interna del pressupost de la mateixa universitat de les Illes Balears, redistribuir d'una altra manera els recursos que tenen per dotar les biblioteques de Menorca i d'Eivissa, i nosaltres, evidentment, en aquesta qüestió no ens hi ficarem. La Universitat en base a la seva autonomia decideix quin destí dóna a la partida d'adquisició de material bibliogràfic, amb la qual cosa tenim una capacitat de fer-hi alguna aportació per ventura específica, però pensi vostè que l'aportació global que fa el Govern a la Universitat ja és prou quantiosa com perquè probablement pugui reorientar-se una part de la partida dedicada a l'adquisició de material cap a Menorca i a Eivissa.

Respecte del tema de l'Institut d'Estudis Baleàrics, jo tenc un poc la sospita que qui ha fet la pregunta, en realitat no degué ser present a la sessió informativa que hi va haver en aquesta comissió, on jo vaig exposar precisament quin era el pla de futur de l'Institut d'Estudis Baleàrics, una cosa que precisament vaig dir va ser donar-li una dimensió de creació d'infraestructures culturals, no entenen edificis, sinó altres tipus d'infraestructures culturals, que ara n'esmentaré dues, que precisament tenguessin un abast d'Illes Balears, tant Mallorca, com Menorca, com Eivissa, i concretament en vaig esmentar dues que es fan ara, que és el Diccionari de teatre de les Illes Balears, on surten els actors, autors, teatres, tant si són de Mallorca com si són de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i després una altra obra d'infraestructura, entre cometes això d'infraestructura, perquè aquí no hi ha pedres, ni formigó, ni ciment, que és un Diccionari de glossadors de les Illes Balears. Després la revista *Estudis Baleàrics* publica estudis de qualsevol illa, les jornades d'estudis locals, exactament igual, vull dir que l'Institut d'Estudis Baleàrics no deixa cap illa de banda i, per tant, la possible insinuació que per a les illes menors no fa res l'Institut d'Estudis Baleàrics, els fets demostren que és absolutament falsa. L'Institut d'Estudis Baleàrics impulsa processos d'investigació que donaran lloc a

obres d'infraestructura bibliogràfica, per dir-ho d'alguna manera, que són d'abast del conjunt de les Illes.

Respecte del tema de les accions a emprendre, em sembla que m'ha dit, a través del COFUC, clar, a mi em sabrà greu, però, Sra. Bennàssar, no li podré contestar totes les preguntes perquè ara en aquests moments necessitaria deu minuts, quinze minuts per anar detallant la cosa, malauradament el director general de Política Lingüística tampoc no hi és, però bé, el COFUC fa unes determinades coses dins l'àmbit del pressupost de política lingüística, es canalitzen a través del COFUC aquelles coses que instrumentalment, en termes de gestió, és més adequat que s'hi creïn. Per exemple, si es crea un centre d'autoaprenentatge i ha de contractar una persona, probablement la contractarem a través del COFUC i no dins el que és la contractació convencional de la funció pública, i així podríem esmentar més casos.

Ha tret el tema del Museu Puget, aquest tema encara és en mans de l'Estat, l'Estat se suposa que hi fa una inversió al Museu Puget d'Eivissa, Can Comassema, i quan hagi acabat aquesta inversió, se suposa que ha d'entrar en contacte amb la Conselleria d'Educació i Cultura per veure quina transferència se'n fa. En aquest moment li puc dir que ja el director general ha començat a parlar amb el secretari d'estat de Cultura, no sé si el director general de Patrimoni, precisament per començar a parlar del tema, perquè ja sembla bastant pròxim l'acabament definitiu de l'equipament i, aleshores, entrarem en la següent fase. Des de la nostra perspectiva, la transferència d'aquest equipament no es pot produir, "jau, aquí teniu l'edifici, les parets i els béns artístics que estan inclosos, la resta va a compte vostre", no acceptarem una proposta d'aquestes, i amb posterioritat la nostra perspectiva és que aquest museu d'alguna manera es faci un acord de gestió amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que és el competent en matèria de promoció cultural a l'interior de la pròpia illa, però en aquests moments no hem de posar res en els pressuposts del Museu Puget, nosaltres, encara, es troba en mans de l'Estat el tema i n'hem de parlar els propers mesos.

Després ha sortit el tema del Museu de Menorca, estudis i treballs tècnics, una partida elevada, em sembla que és més o menys elevada com l'any passat, en bona mesura fan unes campanyes d'excavació arqueològica, tenen uns tallers didàctics i sembla que és una partida que més o menys és la mateixa, no sé si puja uns cents mils de pessetes, però no crec que més. El tema del Museu de Formentera és una qüestió que efectivament a la Llei de patrimoni diu el que diu, i sempre he manifestat, sobretot a preguntes del Sr. Joan Marí, que és voluntat d'aquest govern fer-hi coses, complir aquell manament, evidentment és molt més bo de fer posar en una disposició, no sé si final, la Llei de patrimoni que faran un museu de Formentera que no fer-lo, li puc dir que ja tenim un projecte més o menys acabat i entregat, hem estat intentant resoldre des de fa mesos el tema dels solars, perquè els museus es fan a solars buits de construccions, també hi ha una perspectiva de resoldre-ho, i jo confii que els primers mesos de l'any 2002, definitivament les coses s'acabaran de concretar, vostè em diu que no hem complert terminis, ja m'hauria agradat a mi complir els terminis, el que és cert és que jo crec que des de la conselleria,

tant jo mateix com el director general, hi hem dedicat moltíssim de temps a intentar resoldre aquest tema, i que, com a mínim, sembla que cada vegada estam més a prop de la possibilitat de resoldre'l, que evidentment des de la perspectiva molt personalitzada d'un determinat diputat del seu grup, això pugui semblar que és lentíssim, jo el puc comprendre, perquè ell lògicament és qui va posar l'esmena a la llei i es pensava que això ja directament generaria el museu, el miracle no es va produir, però el que és cert és que els esforços i les passes s'han fet i es continuaran fent, i de cada vegada estam més a prop, jo crec que serà possible aconseguir això gairebé l'any 2002, sinó finalització absoluta del Museu de Formentera, ben a prop ens hi farem.

Inversions de caràcter immaterial al Museu de Mallorca, la veritat és que en aquest moment som incapaç de saber-ho, el secretari general tècnic m'ha anat enriquint amb els fulls que m'ha anat col·locant damunt la taula, però ara ja estic perdudíssim, amb la qual cosa jo sospito que això deu tenir relació amb el tema del gabinet didàctic que hi ha a ... -això poden ser edicions de materials i tot això?, pot ser això, però li puc contestar amb posterioritat.

El tema del patrimoni eclesiàstic, ajudar-lo o no ajudar-lo. Evidentment, vostè sap que les competències en patrimoni estan transferides als consells insulars, el Govern ha fet un gest important, em sembla a mi, que és compartir amb els consells insulars allò que genera l'1% de les inversions en obres públiques que fa el Govern, que és més o menys, però es comparteix amb els consells insulars, i després, si no record malament el Govern col·labora amb la millora i rehabilitació del patrimoni eclesiàstic a través de partides específiques de la Conselleria d'Obres Públiques, però no des de Cultura on, quan es va transferir aquesta competència, es va transferir amb una transferència zero, això va passar l'any 95, però no ha passat enguany, per tant patrimoni eclesiàstic no hi ha partides de la mateixa conselleria de cara a línies de suport a la recuperació del patrimoni, i ens encantaria tenir-ne i poder-les adjuntar a les que puguin tenir els consells insulars, però l'Estat no les va transferir al Govern de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears no les va transferir als consells insulars en el moment que va transferir la competència de patrimoni, i està així com està.

Després el pressupost de restauració de sa Llonja, és evident, vostè sap que l'Estat ja ha acabat el projecte de reforma de sa Llonja, ara ha de complir la tramitació de la Comissió de Patrimoni del Consell de Mallorca que em sembla que ja hi ha passat, no sé si en una primera fase o definitivament, ara en aquest moment no li podria dir, i ara nosaltres hem de remetre altra volta el projecte amb l'expedient i l'acord de la Comissió de Patrimoni del Consell de Mallorca cap al Govern de l'Estat, i a partir d'aquí s'iniciarà el procés de contractació de les obres de restauració i aleshores serà quan el Govern de les Illes Balears haurà de fer l'aportació que li correspongui, que crec que serà els primers mesos de l'any 2002, i se suposa que aleshores apareixeran els doblers necessaris d'acord amb el projecte que s'haurà elaborat. Ara, purament i simplement, és una partida per dir això hi ha de ser, m'explic?, en aquests moments és una

partida purament de partida oberta, no és una partida, en realitat, real.

Després el tema d'inversió biblioteca a Formentera i biblioteca a Eivissa, d'allò que s'ha parlat en diverses ocasions en relació a la biblioteca d'Eivissa, vostè ho recordarà, fa aproximadament un any i mig llarg, al plenari del Parlament es va aprovar una moció o una proposició no de llei -ara no ho record, no sé si el Sr. Jaén se'n recorda- en la qual, el Parlament instava el Govern de les Illes Balears a demanar al Govern de l'Estat que aportàs el 50% a la construcció de la biblioteca d'Eivissa, ja que en el moment en què s'havien transferit al Govern de les Illes Balears les biblioteques, només se n'havia transferit una a Menorca i una a Mallorca. Aquesta petició es va executar molt ràpidament, vàrem enviar les corresponents cartes a la ministra, la ministra no té el costum de contestar cap carta mai, així i tot li hem repetit dues o tres vegades, aquesta petició, formulades per escrit i, a més a més, el dia que el secretari d'estat per a la cultura, el Sr. Alberto Cuenca ens va rebre, a Pere Muñoz i a mi mateix, al director general de Cultura i a mi mateix, acompanyat dels diferents directors generals que té, es va tornar a plantejar el tema de la biblioteca, el Ministeri ens va dir que en principi ho veia molt complicat perquè més aviat la seva línia era una biblioteca de l'Estat per província, i se suposa que com que això és una província única, ja havien complit la quota, ens va venir a dir, nosaltres li vàrem plantejar que dins Eivissa, el Consell d'Eivissa tenia un projecte de crear un gran equipament cultural on, a més d'haver-hi un gran auditori, sala d'exposicions, hi havia la previsió de col·locar-hi una biblioteca, a veure si seria possible que l'Estat col·laboràs fent una aportació a aquest projecte global, ens varen dir que s'ho mirarien, s'ho estudiarien, ara com ara no tenim cap resposta, i el Govern de les Illes Balears se suposa que quan el projecte d'Eivissa acabi d'estar absolutament concretat, que no sé si ja hi està, també es plantejarà la possibilitat de participar-hi.

Respecte de l'Arxiu de Mallorca, les biblioteques públiques de Palma i de Maó, jo crec que més o menys els pressuposts es mouen dins les coordenades de cada any, i en aquest moment no li sabria dir si hi ha grans novetats.

Respecte de les intervencions que fan referència a matèria educativa, dues o tres coses.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, hauria d'anar resumint per acabar la intervenció.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, Sr. President, em sap greu, però ...

Respecte de la intervenció del Sr. Nadal, ... -ara he perdut el full on he apuntat la intervenció de ..., no l'he trobat.

Respecte de la intervenció del Sr. Nadal, dir-li que el projecte Xarxipèlag és un projecte que consisteix

fonamentalment a cablejar els centres de les Illes Balears, amb una prioritziació, primer instituts de secundària, perquè hem pensat que en els instituts és allà on hi ha l'alumnat que ja està a punt de sortir del circuit escolar i, per tant, aprofitem; en aquests moments, de tots els instituts, ja n'hi deu haver uns 40 de cablejats, és qüestió de dos o tres mesos acabar-ho tot, i a més de cablejar tots els centres es fa a cada centre un equipament de servidors, em sembla que són 14, un canó, ordinadors i rac -diu això?-, és a dir es fa un equipament molt complet i a la vegada es fa un procés de formació del professorat i es permetrà que hi hagi un ordinador a cada aula, etc., creim que és un programa prou potent.

Respecte de la web consisteix a fabricar material i penjar-lo en xarxa, a més de tot el que puguin ser informacions, normatives, etc., i això lògicament més que tenir un pressupost tancat propi, el que tenim dins una sèrie de línies diverses que hi ha a la conselleria, per exemple la Direcció General d'Ordenació i Innovació té programes de fabricació de material didàctic, idè una línia de fabricació de material didàctic per a la web, no li sabria quantificar però són, com és lògic, molts de milions de pessetes, molts pot ser 15, so, 25, i sempre oberts que hi pugui haver un professor d'un institut, precisament ens arriben notícies molt positives sobre això, que ha estat capaç de fabricar un producte didàcticament molt atractiu i aleshores arribam a un acord amb ell i l'integram dins la web, que és el que fan molts de professors, per exemple de geografia i de totes aquestes coses, que ajuden molt aquests programes a ampliar el contingut del que diríem currículum propi de les Illes Balears. Ara, 15 o 25, en aquests moments seria incapaç de dir-li, entre d'altres coses perquè no sé si ho tenim ben quantificat.

Respecte de la intervenció del Sr. Jaén, em parla que no li sembla bé l'increment del pressupost tenim en compte on va el creixement del pressupost, bé jo no sé si això es refereix a l'increment del capítol 1 personal, però és bastant evident que si creix la població escolar, si incrementam en 81 unitats les unitats del nostre sistema escolar, etc., és bastant inevitable que surti, però, a més a més, és bastant inevitable si volem realment dotar els centres públics i concertats del professorat suficient per fer allò tan difícil que és atendre la diversitat i que no queda més remei que atendre-la, perquè és present dins les aules, no ens l'hem inventada, la diversitat, aleshores, aquest persona, jo crec que és bastant evident que sigui així.

Respecte del possible creixement del que seria capítol 2, jo li puc assegurar que el que necessitaria el pressupost és créixer bastant més del que creix, perquè malauradament l'educació en aquest moment és una maquinària, 10.000 professors, no sé quants, quasi 300 centres, que generen ..., miri, només organitzar les oposicions, el darrer any que les va organitzar el Partit Popular varen costar 90 milions de pessetes, les oposicions de primària i de secundària; s'ha intentat aconseguir, s'ha aconseguit que es rebaixassin una mica, però ja tenc un volum econòmic impressionant en cada actuació que fas. Dietes, amb tanta mobilitat de professorat, és molt complicat, li puc assegurar que el secretari general tècnics, entre moltes qualitats, té la de ser estrictíssimament rigorós amb les despeses i així i tot li falten recursos en el capítol 2.

El tema de la inversió territorialitzada, clar jo la inversió territorialitzada referent a personal m'imagín que no la discutirem, a cada lloc hi ha els professors que necessiten que hi hagi, i en termes d'inversions és evident que invertim allà on més falta fa, i es fa un programa d'inversions a totes les Illes impressionant, en termes quantitativus, i Eivissa, per exemple, que era una illa que en necessitava, és a la que percentualment li toca més, perquè era la que més necessitava, ara si ens posam en aquest d'un percentatge en dos punts més baix que el percentatge de població, jo a això no hi jug, feim allò que creim que hem de fer a cada illa i, evidentment, estam encantadíssims de poder fer tot el necessari a totes les Illes, cosa que ara com ara encara no hem pogut.

Respecte de l'increment dels ingressos, jo no sé exactament, m'he perdut un poc tècnicament, jo en sé molt menys que vostè de pressuposts, ho confés, no tenc cap inconvenient ni un, però fonamentalment, jo crec que deu ser a causa que hem pujat les matrícules de les escoles oficials d'idiomes i l'escola de música, però amb tota la premeditació del món. Vostè ja va presentar una pregunta sobre aquesta qüestió, aquí mateix, em sembla que va ser una pregunta o una proposició no de llei, no ho sé, en varen parlar, a comissió, sí, té raó, és que ara m'he referit tot el temps, disculpes a tots, m'he referit a aquesta comissió com si fos la de Cultura, Educació i Esports, no, tenen raó, bé a la Comissió de Cultura, Educació i Esports li vaig comentar, la matrícula d'un alumne a una escola oficial d'idiomes de Balears li costa tot l'any el que costa una acadèmia privada un mes. I el grau de qualitat, d'instal·lacions, de professorat, jo francament crec que no és equiparable. Per tant, jo crec que pagar 17.000 pessetes, li vaig comentar que a la Universitat per fer un curs d'anglès, semblant al que oferim a les nostres escoles d'idiomes val 60.000 pessetes, és a dir, jo, francament, entre d'altres coses també li vaig dir, recordi-ho, que una de les raons de l'encariment era per desinflar la matrícula de les escoles d'idiomes que tenien una matrícula inflada d'una manera exagerada, perquè com que costava tan poc la matrícula, molts que el mes de juliol els pegava la brusca d'estudiar anglès, com que els costava tan poc, s'hi matriculaven i mentrestant ens provocaven el rebuig de possibles alumnes que realment estaven interessats a cursar anglès, i aleshores ho vàrem tenir molt clar.

De música, és evident que els estudis musicals són caríssims, si un estudiant universitari, la conselleria en aquests moment deu fer per estudiant universitari una aportació de devers 400.000 pessetes, de devers 400.000 pessetes, un estudiant de música del conservatori no m'estranyaria que en costàs 600 i, per tant, també és necessari que l'usuari d'aquests serveis de l'educació musical sigui conscient del cost altíssim que té per a la societat la seva plaça i per tant que s'animin a estudiar música els que de veritat estan disposats a esforçar-se per estudiar música i que se sàpiga una mica més què costa realment la seva plaça. Jo en aquest moment no sé a quin preu està la matrícula de música, però ho devem haver augmentat en unes 10, 12, 15.000 pessetes, és possible, però amb tota la premeditació del món i, a més a més, havent fent una anàlisi comparativa respecte d'altres comunitats autònomes i d'altres conservatoris, en els quals va quedar en evidència que les matrícules de les Illes Balears eren més baixes que a la immensa

majoria de conservatoris que nosaltres consultàrem. Per tant, jo crec que això no és un defecte dels pressuposts, sinó un mèrit, perquè hem estat capaços d'afrontar una cosa que era absolutament raonable, com era la pujada de les matrícules d'aquests tipus d'estudis encara que hi pugui haver alguna carta, poques, dient-nos que hem pujat, tal i qual, no hi ha ningú que perquè hagi de pagar 10.000 pessetes més en tot l'any deixi de ser estudiant de l'Escola Oficial d'Idiomes, ni del Conservatori Superior, si és que de veritat està interessat i si és que de veritat està disposat a fer l'esforç que requereix ésser estudiant d'idiomes i de música. I per tant, això és el que la conselleria d'alguna manera va fer.

La darrera cosa, Sr. President, la darrera de totes. Em diu vostè que són molt insuficients 200 milions de pessetes; li vull recordar que, pot ser són insuficients, però que l'Estat només en posa 67 a Balears, només en posa 67. I la llei vigent diu que la l'educació infantil, de 0 a 6 anys, cosa que a Balears, i vostès varen tenir la iniciativa, i jo crec que és una iniciativa que s'ha demostrat encertada, d'escolaritzar d'una manera universal de 3 a 6 anys, la llei diu molt clar que és responsabilitat de les administracions públiques, així en genèric, l'educació infantil. Aquí, a Balears, l'educació pública de 3 a 6 anys no és competència de les administracions públiques, sinó en exclusiva de la conselleria i del Govern; i de 0 a 3 anys, 200 milions de pessetes nosaltres i 67 milions de pessetes l'Estat, que és tan responsable de l'educació infantil de 0 a 3 anys de les Illes Balears com el mateix Govern de les Illes Balears, en la mesura que de 0 a 6 anys no li va transferir ni una sola pesseta en el moment de fer la transferència d'educació.

A mi m'agradaria que es valoràs en sentit positiu; es ves que els 200 milions de pessetes són un punt de partida, la voluntat de la conselleria, i jo confii que de la totalitat del Govern, és que cada any s'incrementi aquesta partida, i entre tots, i quan dic entre tots vull dir Govern, consells, ajuntaments, puguem anar incrementant l'oferta de places públiques d'educació infantil de 0 a 3 anys. I a la vegada que aquestes places puguin ser també completades amb l'oferta privada que, a les Illes Balears, com vostè sap, és molt abundant, i puguem donar resposta a les necessitats d'escolarització d'aquest tram d'edat, que dins la nostra societat ja és una necessitat real.

Supòs que m'he deixat moltes coses, però em perdonaran. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Toca ara un torn de rèplica. Els grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Puedo replicar a muy pocas cosas, porque la verdad es que el conseller, pues por las limitaciones de tiempo, como vemos, que son mucho más exageradas para los que estamos aquí sentados abajo, pues ha explicado, nos ha dicho pocas cosas.

Yo, lo que quiero poner de manifiesto son algunas cuestiones que yo creo que son evidentes, y es que los presupuestos del año 99 el capítulo de personal ha aumentado un 26%, eso puede tener una explicación razonable; bien sabe usted que mantenemos una discrepancia notoria en el número de comisiones de servicio, entre las cuales, por supuesto, nosotros nunca hemos criticado aquellas comisiones de servicio que son necesarias, porque siempre son necesarias, quien diga lo contrario, pues no conoce la realidad. Pero mientras que el capítulo 1 ha aumentado un 26% en estos tres ejercicios, el 2 ha aumentado un 34; el 4 ha aumentado un 34 y el 6, el capítulo de inversiones reales, ha aumentado 12 puntos. Vemos las diferencias de las cosas.

Otra contradicción, claro cuando uno piensa que hay un gobierno de progreso y que todo va a ser gratis, ¿verdad?, que es lo que ustedes dicen, todo ha de ser así de esa manera, pues la contradicción es manifiesta. De 20 millones de pesetas presupuestados en el 2001 pasan ustedes a 30 millones, en tasas académicas, 10 millones más. Es que eso es un incremento altísimo. Y de otras tasas académicas, de otros centros de coste, pasan también -perdón, aquí mire-, pasan de 1.200.000 a 11 millones de pesetas, en el centro de coste 13701. Y los precios públicos pasan de 24 millones de ingresos a 104 millones de ingresos, ¿qué está pasando aquí? Aquí está pasando alguna cosa. No es lo que ustedes predicán, esto es un incremento, bueno, no es de un 5 ni de un 10, es un incremento, como antes he dicho, pues muy alto, altísimo.

No me ha contestado a otras cosas, que supongo que tendrá ahora en este momento tiempo de contestar, y el tema de la educación infantil yo solamente hacía referencia a lo que es la etapa educativa, que usted bien sabe, como dice la LOGSE, que las administraciones educativas colaborarán en la educación infantil. Pero yo ya dije y lo he dicho en muchas ocasiones que estos temas son de cuestiones interdepartamentales.

El tema de la familia, hacía referencia a las guarderías del INAS; el tema de que la mujer se (...) el trabajo; la Ley de la conciliación de la vida laboral y familiar, eso es una cuestión que no es de visceralidad, es de transversalidad, es de varios departamentos, en su caso, la sección 13, que usted gestiona, y la 23. Y eso es fundamental, porque ya he dicho que nosotros no compartimos, en modo alguno, que de 0 a 3 sea exclusivamente etapa educativa, porque eso es un imposible, y que la solución que yo le decía, que se ha adoptado en Cataluña, con esa doble red de 0 a 3 años es una solución que funciona bastante bien. Y a nosotros nos gustaría que fuese aquí, en estas tierras, en estas islas, que se fuese por esa vía, que nos parece una postura razonable.

No me ha dicho nada de las becas préstamo, que es una novedad, claro, porque si resulta que la participación de las personas que van a la Escuela Oficial de Idiomas se incrementan tanto, el Informe Universidad 2000 del Doctor Brical y colaboradores hace un énfasis especial en estos procedimientos de financiación de la Universidad. Y eso hay que potenciarlo, porque la Universidad, a pesar de que sea un servicio de interés público, un servicio importante, que tiene

tres funciones fundamentales, la docencia, la investigación y la preparación de profesionales que requiere el país, esos tres principios que ya Ortega había enunciado, pues yo creo que, en fin, que hay que hacer en una enseñanza que no es obligatoria, tiene una colaboración de los estudiantes puede ir por ahí, pero ustedes ahí no suman nada, suman las tasas, pues eso, el 2 y pico por ciento, el 3% no llega. Sin embargo, en otras enseñanzas las suben el 140% o el 200%, no tengo en estos momentos la máquina para calcular el porcentaje, ya se lo diré en algún momento.

Y de los temas de los programas europeos. Sí, se siguen manteniendo, pero hay que hacerlo con mucho más énfasis. Yo ya le he dicho que nosotros en esta comunidad, por razones geográficas, yo creo que nuestros alumnos universitarios son los que más necesitan salir al exterior y tener esa movilidad, y eso es fundamental.

Y hay otras cuestiones también que dejé, y usted me habla de nuevos estudios en la Universidad. Hombre, ya era hora que aquí hubiese filología inglesa, porque es que eso ya era, es decir, vamos, y no sé porque aún no hay filología alemana, o germánicas en las variantes de inglés y alemán, como hay por ejemplo en la comunidad valenciana; es que ya era hora, ya solo faltaría que a estas alturas en esta comunidad, donde el inglés ha sido y es todavía yo creo que una lengua muy conocida por todos en esta comunidad y por todos los que trabajan, que no hubiese filología inglesa. Yo creo que eso también es un paso importante, pero ya era hora.

Y en fin, creo que tendremos oportunidad de entrar en otras cuestiones en otro momento. Es un presupuesto, como digo, importante, nosotros evidentemente esa cuantía la gestionaríamos de otra manera, porque nosotros intentaríamos hacer muchas más inversiones y menos gastos corrientes y hacer otras actuaciones que en su programa pues son incipientes o no aparecen. Y esa es la verdad, hay una diferencia que usted tampoco me ha explicado, cómo la fundación es un instrumento jurídico maldito en un hospital y es maravilloso en la gestión de las escuelas de música. Aquí se ha dicho mucho de esto, su colega del Gobierno, de Sanidad, se ha manifestado en alguna ocasión; ya no le digo nada de los colegas de Izquierda Unida, que esto se lo habrá colado usted en el Consejo de Gobierno como otra cuestión, porque, claro, a partir de ahora, si la fundación en educación se instala supongo que eso no será privatizar los conservatorios, que es la expresión que se utiliza habitualmente. Claro, me parece que es, he dicho, acertado, no he dicho que fuera desacertado, pero sí que va en contra de eso, claro que es normal también dentro de un gobierno donde la variedad de opiniones pues es como es, y eso a veces no enriquece, eso, una variedad de opiniones tan contrapuestas yo creo que lo que hace es que dificulta. Pero en fin espero que no se hagan críticas, como digo, a otras fundaciones en otros sitios, cuando el propio Gobierno es el que impulsa fundaciones en áreas que son de su gestión.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén. Té la paraula, en torn de contrarèplica, el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. President, li he de demanar disculpes al Sr. Jaén, perquè havia pres nota de la seva intervenció i quan he recuperat el full n'he deixat un i, efectivament, m'havia plantejat una sèrie de coses que no he contestat.

Guarderies que depenen de Benestar Social transferides a Educació, és un qüestió que ha resultat infinitament més complicada del que era previsible en el moment que es va plantejar: problemàtica laboral, les instal·lacions resulta que no es diuen amb el que marquen els decrets de regulació de l'educació infantil. S'hi continua fent feina, jo confiï que arribarem a bon port.

Respecte del tema que a l'any 99 i a l'any 2000 ja s'havia encarregat al Govern que elaboràs un pla de 0 a 3 anys, també és ver que no hem complert terminis. Jo crec que els terminis s'ha de complir si és possible i jo li puc assegurar que dins el món de l'educació infantil no hi havia certes suficients com per poder dissenyar un pla que hagués estat un pla vàlid per a l'educació infantil i que, a la vegada, hagués estat, diríem, respectuós, entre cometes, amb les situacions tan diverses que existeixen dins l'educació infantil. En aquests moments a les Illes Balears em sembla que només hi ha 26 escoles d'educació infantil amb l'autorització, només autoritzades; això vol dir que hi ha una problemàtica molt més dura que no fer una normativa o no fer un pla i que sembla que si fas un pla o si fas una normativa tota la realitat es transforma en allò que la normativa i el pla havia dit. Malauradament, vostè, que té més experiència que jo, sap que això no és així, però li puc dir que ja tenim molt de camí recorregut i també els primers mesos de l'any 2002 jo confiï que haurem acabat, amb retard, però haurem fet una cosa que no havia fet ningú.

Demana el batxillerat concertat. Evidentment aquest govern no s'ho planteja i no s'ho planteja, entre d'altres, perquè l'oferta pública de places de batxillerat als centres, als instituts de secundària en aquests moments, és suficient per donar cobertura a totes les demandes i perquè el batxillerat no és educació obligatòria, i per tant, en principi, se suposa que això no està dins el calendari d'aquest govern fer-ne cap tipus de concertació.

Me torna a insistir amb els alts càrrecs, jo, sap que vostè a principis de la legislatura hi va insistir bastant i crec que li vaig demostrar sobradament que ara teníem els mateixos alts càrrecs que tenia el PP en el darrer govern, només és que amb unes transformacions d'assessors i directors generals, però el paquet global sumava el mateix; amb una particularitat i és que el PP quan va començar a gestionar va rebre les competències i encara, diria jo, no s'havia posat a construir realment una administració educativa al complet. En aquests moments nosaltres, amb més encert o manco encert, jo crec que l'hem

començada a fer, i ja comença a haver-hi una administració educativa al complet, millorable, evidentment, però una administració educativa al complet. I això, lògicament, requereix més gent. Si a Navarra en tenen un, per ventura, no sé quin és l'organigrama de Navarra, no sé si és que tenen tan de pressupost que el sistema educatiu funciona per ell tot sol, sense cap intervenció de gestors i responsables polítics, per ventura això podria ser una explicació.

Després m'ha parlat del capítol 1, un 26%; jo li voldria recordar una cosa i és que allò que ha passat a les Illes Balears aquests quatre anys de transferència de l'educació, i això ho he dit algunes vegades i ho repetesc ara, és allò que ha passat al llarg dels anys noranta a qualsevol comunitat autònoma en el moment que ha rebut la transferència d'educació, tant si eren governades per un color polític o l'altre, tant al País Basc, nacionalisme basc, a Andalusia PSOE, Convergència, València PP, a tots els llocs ha passat el mateix. Què ha passat? Que s'ha produït una disminució molt notable d'alumnat i un increment molt notable de professorat. Els anys noranta en tot l'Estat es perden 600.000 alumnes i s'augmenten 80.000 professors; què passa aquí? Que una vegada s'ha rebut la competència, en bona mesura supòs, perquè és molt més fàcil, des d'una direcció centralitzada del sistema educatiu i a un moment en què la LOGSE és tan recent que encara no estan obligats a haver-la d'aplicar amb totes les conseqüències, però ara s'ha aplicat la LOGSE amb totes les conseqüències en múltiples nivells. I en el cas de Balears, en lloc de disminuir d'alumnes, a partir del 95-96 comença a créixer, la qual cosa jo crec que està sobradament justificat.

Però vostè em diu, capítol 6 un 12% d'increment; però s'oblida dels 9.500 milions de pessetes d'inversions per un altre camí, que és el crèdit amb el Banc de Crèdit Local, cosa que fa que aquests dos anys i quatre mesos d'aquest govern, s'hagin fet més inversions en obra pública docent que probablement en cap dos anys i tres mesos de tota la història d'aquestes illes. Per tant, no me digui que s'han fet poques inversions. El balanç de les inversions és brutal, s'han creat una quantitat de places, centres, s'han ampliat en 130 aules els centres docents; és absolutament brutal en dos anys i tres mesos. Per tant, d'inversions en podem presumir a cara descoberta i espots publicitaris, perquè és espectacular.

Respecte del tema dels 10 milions, taxes, etc., vostè diu públic, els progressistes identifiquen allò públic amb gratuïtat absoluta. Jo crec que això és una simplificació del que pretenen o de la cultura dels progressistes a favor d'allò públic. No, els progressistes el que pretenen és dignificar allò que és públic i per tant inverteixen en qualitat i en serveis complementaris al que és públic. I jo n'hi he esmentat tot una llista d'inversions en serveis complementaris al que és públic. I a la vegada, com que creuen en el que és públic i ho volen dignificar, de vegades pugen una mica les taxes; però, per compensar la pujada de taxes, Sr. Jaén escolti, per compensar la pujada de taxes, resulta que aquests que pugen les taxes i recaptin 10 milions de pessetes se'n deuen gastar 70 o 80 o 90 per fer extensions d'estudis musicals a Ciutadella, Escola Oficial d'Idiomes a Calvià, anar fent creixement de les escoles oficials d'idiomes amb noves ofertes d'idiomes a Palma, a Inca, a Manacor; les

extensions del Conservatori de Música a cinc o sis pobles de Mallorca, la previsió l'any que ve a Formentera. Per tant, aquests 10 milions de pessetes, que són una petita aportació que fa la societat al finançament d'aquests estudis queda sobradament compensada per la inversió que l'administració fa a favor de més oferta i de més qualitat d'allò públic.

Respecte del tema de les beques préstec que vostè ha tret i que jo he tret en algunes ocasions i que ja li he dit de vegades, quan m'ho ha plantejat, que hi estàvem fent feina i així és, i ara el Director General d'Universitat li explicarà. I després, respecte dels programes europeus, també cediria la paraula al Director General, Sr. Bartomeu Llinàs, perquè expliqui, sobretot, el programa Leonardo, que té un resultat espectacular.

I respecte a què ja era hora fer filologia anglesa, recordi, Sr. Jaén, que des del 93 el Govern de les Illes Balears no havia introduït cap nou estudi a la Universitat de les Illes Balears. Quin any es va produir la transferència de la universitat? El 95. I per quina raó el 96 no es va implantar filologia anglesa, idè?

(Comentari inintel·ligible del Sr. Jaén i Palacios)

Ah, la *Universidad* tiene que implantarlo. I què ha de fer un préstec per implantar els nous estudis? El nou estudi de filologia anglesa deu costar 50 milions de pessetes el primer curs d'implantació. Sr. Jaén, ja era hora, és que sap que era hora de tantes coses, era hora de tantes coses! I per favor, valori allò que s'està fent, que jo crec que és important, perquè el Govern prioritza l'educació perquè la societat necessita que es prioritzi l'educació.

I ara, si el President ho considera, podríem donar la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

Endavant, té la paraula el Sr. Director General.

EL SR. DIRECTOR GENERAL D'UNIVERSITAT (Martí March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo simplement seré molt breu sobre aquesta qüestió, perquè a mi ja m'agradaria fer un debat profund sobre el tema del finançament de la Universitat i el tema de les beques, cosa que, evidentment, no s'ha pogut possibilitar davant aquest procés de creació d'aquesta nova llei d'universitats, perquè crec que és un dels temes claus de futur. Però sí que li vull dir que nosaltres, evidentment, hem manifestat que estariem disposats a acceptar una transferència de (...) de beques, que vostè sap que és del Govern central, que no està transferida, excepte al País Basc, a cap altra comunitat autònoma; però que només l'acceptarem amb un increment substancial de la partida econòmica i amb un canvi de condicions, si no, evidentment, no acceptarem aquesta qüestió.

És a dir, la política integral que nosaltres feim d'ajuts a estudiants d'universitat i que té un caràcter complementari, això m'agradaria que ho tengués molt clar, nosaltres enguany firmarem un conveni amb una institució bancària per posar en marxa un programa experimental de préstecs a estudiants

universitaris de tercer cicles i de cursos de postgrau. Nosaltres volem ser prudents, volem anar de forma progressiva a tirar endavant una política d'aquestes característiques i pensam que això pot ser interessant per veure quina és la resposta. Jo li vull dir que sobre aquests temes les coses no es poden fer de forma anecdòtica, s'han de fer de forma profunda, amb un canvi global del que és la política de beques i ajuts a estudiants universitaris. Jo només li vull recordar que a moltes comunitats autònomes que han començat a posar-ho en marxa, com és Extremadura i Catalunya, el tema del préstec, ha estat relativament un cert fracàs.

I a nivell del Govern central, jo li vull dir que la partida, pel que jo sé i he pogut analitzar, la partida del pressupost de l'any 2002 té 117 milions de pessetes per a tot l'Estat. Vull dir que les polítiques aquestes suposen canvis de cultura, canvis d'actituds i sobretot un canvi en tota la política de finançament. Per tant, nosaltres complementam amb una quantitat aproximada d'uns 100 milions el tema del transport, etc., que no ens correspon, però consideram que políticament ho hem de fer. I en política de préstecs volem començar pels cursos de postgrau i de tercer cicle, perquè consideram que és bo potenciar aquests ensenyaments de complement al que és la gent que té titulacions universitàries; però li recordo o crec que és important tenir en compte aquests 117 milions, que m'agradaria saber el que es gastarà al final de l'exercici de l'any 2002, perquè una cosa és el que es pressuposta amb aquestes coses i l'altra és el que es gasta. Jo li vull dir que a altres anys aquesta partida, a nivell del Govern central, ha estat realment una partida simbòlica, no només a nivell de previsió, sinó després a nivell de despeses; perquè hi ha poca cultura en aquest tema, és a dir, crec que és una cosa que s'ha de tenir en compte.

Nosaltres començarem per aquesta partida simbòlica, d'1 milió de pessetes, per pagar uns interessos de les persones que triïn aquest tipus de filosofia; evidentment l'amortització serà a compte de l'usuari d'aquest préstec, però nosaltres volem començar i veure realment quina és la resposta que té un estudiant de tercer cicle de doctorat i de cursos de postgrau de les Illes Balears. Això és una mica el que vull dir respecte d'aquesta qüestió. Però li torn repetir, ens agradaria, quan vulgui, des de la conselleria, des del conseller, estam disposats a parlar del finançament de la Universitat aquesta i de tot el sistema universitari espanyol quan vulgui, perquè crec que és una de les qüestions interessants analitzar de cara a tenir una universitat que s'equipari realment al que són les universitats europees.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Director General d'Universitat. Té la paraula el Sr. Llinàs, Director General de Formació Professional i Inspecció Educativa.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE FORMACIÓ PROFESSIONAL I INSPECCIÓ EDUCATIVA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sr. President, moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Miri, referent al programa Leonardo, jo voldria fer un plantejament previ: les Illes Balears evidentment són un lloc molt visitat per persones de la Unió Europea o d'Europa, en general, i d'altres llocs de l'indret del món, però diguem de la Unió Europea, com a turistes, però també és un lloc visitat i diríem d'implantació de treballadors, de treballadors, de cada vegada mes, de la Unió Europea dins la nostra comunitat. Això també fa que ens plantejem que moltes vegades aquestes aportacions de treballadors, impliqui que els nostres treballadors hagin de fer unes altres funcions, per ventura menys qualificades.

Dit això, l'any 99, quan vàrem arribar a la conselleria i concretament a la Direcció General de Formació Professional, vaig cercar a veure què s'havia amb el programa Leonardo da Vinci, un programa que està adreçat a tots els estudiants de formació professional perquè puguin fer pràctiques als països de la Unió Europea. Evidentment, no s'havia fet res, no hi havia absolutament res dins la Conselleria d'Educació i Cultura en matèria del programa Leonardo da Vinci. Evidentment el programa Leonardo da Vinci, acabava el primer Leonardo da Vinci 1 acabava el 99 i no s'havia fet absolutament res. Després començava un altre programa, que era el del 2001-2006 i ens hi vàrem apuntar; vàrem anar a Brussel·les, vàrem veure exactament què estava passant amb aquest programa i tot d'una posàrem fil a l'agulla i vàrem presentar un projecte de mobilitat, a fi i efecte que els nostres alumnes poguessin sortir a l'estranger, en aquest cas a la Unió Europea, a fer pràctiques a empreses.

Aquest primer projecte va ser ben acollit, ens varen concedir 52 beques. Actualment hi ha més de la meitat d'alumnes que ja han sortit a l'estranger, països: Finlàndia, Holanda, Alemanya, Perú, França, Anglaterra. Estam acabant aquestes 52 places; veim que això és un bon sistema, que això dóna molts bons resultats. Tornam fer una petició i amb una batalla, podríem campal, vàrem aconseguir 132 places per al 2002, per a l'any que ve. Per tant, l'any que ve tendrem 132 places i l'any anterior n'havíem tengut 50.

Ens trobarem amb un altre plantejament. Quan nosaltres ens incorporam a aquests programes europeus, concretament al Leonardo, molts de països de la Unió Europea i regions de la Unió Europea s'havien adonat que aquest programa Leonardo era molt guapo, però que tenia una sèrie de mancances. Mancances, després, que eren ja països o regions experimentades en aquest programa i que per tant aquestes mancances es produïen en l'estatge de l'alumnat, els tipus d'empreses, etc. Vàrem trobar que això era una cosa engrescadora i ens vàrem decidir a fer un projecte pilot. Presentàrem un projecte pilot l'any passat, a la convocatòria que es va fer des de Brussel·les, i miri, hem aconseguit un projecte pilot de bastants euros, concretament 60 i busques de milions de pessetes, a compartir entre socis. Nosaltres som els coordinadors d'aquest projecte, socis de Finlàndia,

d'Anglaterra, d'Escòcia, i això suposarà analitzar d'una manera profunda què és el que es vol fer i quines són les mancances que ha tengut el Leonardo i quins són els avantatges que podria tenir aquest Leonardo amb un projecte com el que tenim.

És a dir, una comunitat autònoma que fa dos anys que s'incorpora aconsegueix beques, el primer any 50; 132 l'any següent i un projecte pilot quan se n'han aconseguit no menys de 15 o 16 a tota Espanya. Miri, jo crec que l'experiència que tenim amb el programa Leonardo i amb els programes europeus és molt bona, i prova d'això és que dilluns que ve, el conseller, concretament dilluns, haurà d'inaugurar les segones jornades del programa Leonardo a Balears, que es farà al Parc Bit.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs. Hauríem així conclòs aquest debat, aquesta compareixença, i només ens resta agrair al Sr. Conseller i als alts càrrecs que ens acompanyen les seves explicacions i a tots els diputats i diputades gràcies per la col·laboració.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma